

¹Dies ist das Wort des HERRN, das zu dem Propheten Jeremia geschehen ist wider alle Heiden.²Wider Ägypten. Wider das Heer Pharao Nechos, des Königs in Ägypten, welches lag am Wasser Euphrat zu Karchemis, das der König zu Babel, Nebukadnezar, schlug im vierten Jahr Jojakims, des Sohnes Josias, des Königs in Juda:³Rüstet Schild und Tartsche und ziehet in den Streit!⁴Spannet Rosse an und lasset Reiter aufsitzen, setzt Helme auf und schärft die Spieße und ziehet den Panzer an!⁵Wie kommt's aber, daß ich sehe, daß sie verzagt sind und die Flucht geben und ihre Helden erschlagen sind? Sie fliehen, daß sie sich auch nicht umsehen. Schrecken ist um und um, spricht der HERR.⁶Der Schnelle kann nicht entfliehen noch der Starke entrinnen. Gegen Mitternacht am Wasser Euphrat sind sie gefallen und darniedergelegt.⁷Wer ist der, so heraufzieht wie der Nil, und seine Wellen erheben sich wie Wasserwellen?⁸Ägypten zieht herauf wie der Nil, und seine Wellen erheben sich wie Wasserwellen, und es spricht: Ich will hinaufziehen, das Land bedecken und die Stadt verderben samt denen, die darin wohnen.⁹Wohlan, sitzt auf die Rosse, rennt mit den Wagen, laßt die Helden ausziehen, die Mohren, und aus Put, die den Schild führen, und die Schützen aus Lud!¹⁰Denn dies ist der Tag des HERRN HERRN Zebaoth, ein Tag der Rache, daß er sich an seinen Feinden räche, da das Schwert fressen und von ihrem Blut voll und trunken werden wird. Denn sie müssen dem HERRN HERRN Zebaoth ein Schlachtopfer werden im Lande gegen

¹كَلِمَةُ الرَّبِّ الَّتِي صَارَتْ إِلَى إِرْمِيَا النَّبِيِّ عَنِ الْأَمَمِ،² عَنْ مِصْرَ. عَنْ جَيْشِ فِرْعَوْنَ تَحْوِ مَلِكِ مِصْرَ الَّذِي كَانَ عَلَى تَهْرِ الْفُرَاتِ فِي كَرْكَمِيشَ، الَّذِي صَرَّتْهُ تَبَوَّخْتُصَّرَ مَلِكُ بَابِلَ فِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ لِنَهْوَيْاقِيمَ بْنِ يَوْشِيَا مَلِكِ يَهُودَا.³ أَعِدُّوا الْمَجَنَّ وَالْزُرْسَ وَتَقَدَّمُوا لِلْحَرْبِ.⁴ أَسْرِجُوا الْخَيْلَ وَاصْعَدُوا أَهْلَهَا الْفُرْسَانُ وَانْتَصِبُوا بِالْخَوْذِ. اصْفِلُوا الرِّمَاحَ. ايسُوا الدَّرُوعَ.⁵ لَمَّاذَا أَرَاهُمْ مُرْتَعِبِينَ وَمُذِيرِينَ إِلَى الْوَرَاءِ، وَقَدْ تَحَطَّمَتْ أَصْطَالُهُمْ وَقَرُّوا هَارِسِينَ وَلَمْ يَتَّقُوا. الْخَوْفُ حَوَالَيْهِمْ يَقُولُ الرَّبُّ. الْخَفِيفُ لَا يَبْصُرُ وَالْبَطَلُ لَا يَنْجُو. فِي الشَّمَالِ يَخَابِ تَهْرِ الْفُرَاتِ عَثَرُوا وَسَقَطُوا.⁷ مَنْ هَذَا الصَّاعِدُ كَالْبَيْلِ، كَأَنَّهُارٍ تَتَلَاطَمُ أَمْوَاهُهَا.⁸ تَصْعَدُ مِصْرُ كَالْبَيْلِ وَكَأَنَّهُارٍ تَتَلَاطَمُ الْمِيَاهُ. قَيِّقُوا، أَصْعَدُوا وَأَعْطَى الْأَرْضَ. أَهْلُكَ الْمَدِينَةِ وَالسَّائِكِينَ فِيهَا.⁹ أَصْعَدِي أَهْلَهَا الْخَيْلَ وَهَيِّجِي أَهْلَهَا الْمَرْكَبَاتِ وَتَخْرِجِ الْأَبْطَالَ. كُوشُ وَفُوطُ الْقَابِضَانِ الْمَجَرَّ وَاللُّوؤِيَّوْنَ الْقَابِضُونَ وَالْمَادُونُ الْقُوسُ.¹⁰ فَهَذَا الْيَوْمَ لِلْسَّيِّدِ رَبِّ الْجُنُودِ يَوْمَ نَقْمَةٍ لِلْإِنْتِقَامِ مِنْ مُبْغِضِيهِ، فَيَأْكُلُ السَّيْفُ وَيَتَشَبَّعُ وَيَرْتَوِي مِنْ دَمِهِمْ. لَأَنَّ لِلْسَّيِّدِ رَبِّ الْجُنُودِ ذَبِيحَةً فِي أَرْضِ الشَّمَالِ عِنْدَ تَهْرِ الْفُرَاتِ.¹¹ أَصْعَدِي إِلَى جَلْعَادَ وَخُذِي بَلْسَانَ بَا عِذْرَاءَ بَنَتْ مِصْرَ. بَاطِلًا تُكْتَرِبِينَ الْعَقَافِيرَ. لَا رَقَادَةَ لَكَ.¹² قَدْ سَمِعَتِ الْأُمَمُ يَجْزِيكَ، وَقَدْ مَلَأَ الْأَرْضَ عَوْبُكَ، لَأَنَّ بَطْلًا يَصْدُمُ بَطْلًا فَيَسْقُطَانِ كِلَاهُمَا مَعًا.¹³ الْكَلِمَةُ الَّتِي تَكَلَّمَ بِهَا الرَّبُّ إِلَيَّ إِرْمِيَا النَّبِيِّ فِي مَجِيئِي تَبَوَّخْتُصَّرَ مَلِكُ بَابِلَ لِيَصْرِبَ أَرْضَ مِصْرَ،¹⁴ أَخْبِرُوا فِي مِصْرَ وَأَسْمِعُوا فِي مَجْدَلٍ وَأَسْمِعُوا فِي نُوفَ وَفِي تَحْقِيسَ. قُولُوا انْتَصِبْ وَتَهَيَّأْ لَأَنَّ السَّيْفَ يَأْكُلُ حَوَالَيْكَ.¹⁵ لَمَّاذَا انْطَرَحَ مُقْتَدِرُونَ. لَا يَقْفُونَ لَأَنَّ الرَّبَّ قَدْ طَرَحَهُمْ.¹⁶ كَثُرَ الْغَائِرِينَ حَتَّى يَسْقُطَ الْوَاجِدُ عَلَى صَاحِبِهِ، وَيَقُولُوا، قُومُوا فَتَرْجِعْ إِلَى شَعْبِنَا وَإِلَى أَرْضِ مِيلَدِنَا مِنْ وَجْهِ السَّيْفِ الصَّارِمِ.¹⁷ قَدْ تَادُوا هُنَاكَ، فِرْعَوْنُ مَلِكُ مِصْرَ هَالِكٌ. قَدْ قَاتَ الْمِيعَادَ.¹⁸ حَيُّ أَنَا يَقُولُ الْمَلِكُ رَبُّ الْجُنُودِ، اسْمُهُ كِتَابُورَ بَيْنَ الْجِبَالِ، وَكَكَرْمَلٍ عِنْدَ الْبَحْرِ بَاتِي.¹⁹ أَصْغِي لِنَفْسِكَ أَهْبَةً جَلَاءَ أَهْلِيهَا الْيَبْتُ السَّائِكَةُ مِصْرَ، لَأَنَّ نُوفَ تَصِيرُ خَرِبَةً وَتُحْرِقُ فَلَا سَاكِنَ.²⁰ مِصْرُ عَجَلَتْ حَسَنَتَهُ جَدًّا. الْهَلَاكُ مِنَ الشَّمَالِ جَاءَ جَاءَ.²¹ أَيْضًا مُسْتَاجِرُوهَا فِي وَسْطِهَا كَعُجُولِ صَبْرَةٍ. لَأَنَّهُمْ هُمْ أَيْضًا يَرْتَدُّونَ، يَهْرُبُونَ مَعًا. لَمْ يَقْفُوا لَأَنَّ يَوْمَ هَلَاكِهِمْ أَتَى

Mitternacht am Wasser Euphrat.¹¹ Gehe hinauf gen Gilead und hole Salbe, Jungfrau, Tochter Ägyptens! Aber es ist umsonst, daß du viel arzneiest; du wirst doch nicht heil!¹² Deine Schande ist unter die Heiden erschollen, deines Heulens ist das Land voll; denn ein Held fällt über den andern und liegen beide miteinander darnieder.¹³ Dies ist das Wort des HERRN, das er zu dem Propheten Jeremia redete, da Nebukadnezar, der König zu Babel, daherzog, Ägyptenland zu schlagen;¹⁴ Verkündiget in Ägypten und saget's an zu Migdol, saget's an zu Noph und Thachpanhes und sprecht: Stelle dich zur Wehr! denn das Schwert wird fressen, was um dich her ist.¹⁵ Wie geht's zu, daß deine Gewaltigen zu Boden fallen und können nicht bestehen? Der HERR hat sie so gestürzt.¹⁶ Er macht, daß ihrer viel fallen, daß einer mit dem andern darniederliegt. Da sprachen sie: Wohlauf, laßt uns wieder zu unserm Volk ziehen, in unser Vaterland vor dem Schwert des Tyrannen!¹⁷ Dasselbst schrie man ihnen nach: Pharao, der König Ägyptens, liegt: er hat sein Gezelt gelassen!¹⁸ So wahr als ich lebe, spricht der König, der HERR Zebaoth heißt: Jener wird daherziehen so hoch, wie der Berg Thabor unter den Bergen ist und wie der Karmel am Meer ist.¹⁹ Nimm dein Wandergerät, du Einwohnerin, Tochter Ägyptens; denn Noph wird wüst und verbrannt werden, daß niemand darin wohnen wird.²⁰ Ägypten ist ein sehr schönes Kalb; aber es kommt von Mitternacht der Schlächter.²¹ Auch die, so darin um Sold dienen, sind wie gemästete Kälber; aber sie müssen sich dennoch wenden, flüchtig

عَلَيْهِمْ، وَقَتَّ عِقَابِهِمْ.²² صَوْتُهَا يَمْشِي كَحَيَّةٍ لَأَنَّهُمْ يَسِيرُونَ يَجِيشُ وَقَدْ جَاءُوا إِلَيْهَا بِالْفُؤُوسِ كَمُخَنَطِي حَطَبٍ.²³ يَقْطَعُونَ وَعِزَّهَا يَقُولُ الرَّبُّ، وَإِنْ يَكُنْ لَا يُخْصَى، لَأَنَّهُمْ قَدْ كَثُرُوا أَكْثَرَ مِنَ الْجَرَادِ وَلَا عَدَدَ لَهُمْ.²⁴ قَدْ أُخْزِيتَ بِنْتُ مِصْرَ وَدُفِعَتْ لِيَدِ شَعْبِ الشَّامِ.²⁵ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، هَنَذَا أَعَاقِبُ أُمُومَ نُوَ وَفِرْعَوْنَ وَمِصْرَ وَإِلَهَتَهَا وَمُلُوكَهَا، فِرْعَوْنَ وَالْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْهِ.²⁶ وَأَذَقْتُهُمْ لِيَدِ طَالِي نُفُوسِهِمْ وَلِيَدِ تَبُوحَدْتَصَّرَ مَلِكَ بَابِلَ وَلِيَدِ عِيْدِهِ. ثُمَّ بَعَدَ ذَلِكَ تُسْكِنُ كَالْأَيَّامِ الْقَدِيمَةِ يَقُولُ الرَّبُّ.²⁷ وَأَنْتِ فَلَا تَخَفِي يَا عَبْدِي يَعْقُوبُ وَلَا تَرْتَعِبِي يَا إِسْرَائِيلُ، لِأَنِّي هَنَذَا أَخْلَصْتُكَ مِنْ بَعِيدٍ وَنَسَلْتُكَ مِنْ أَرْضِ سَبْيِهِمْ، فَيَرْجِعُ يَعْقُوبُ وَيَطْمَئِنُّ وَيَسْتَرِيحُ وَلَا مُخِيفٌ.²⁸ أَمَّا أَنْتِ يَا عَبْدِي يَعْقُوبُ فَلَا تَخَفِي، لِأَنِّي أَنَا مَعَكَ، لِأَنِّي أَفِينِي كُلَّ الْأُمَمِ الَّذِينَ يَدَّذَنُكَ إِلَيْهِمْ. أَمَّا أَنْتِ فَلَا أَفِينِيكَ، بَلْ أَوْدَبْتُكَ بِالْحَقِّ وَلَا أَبْرَأُكَ تَبَرُّتَهُ.

werden miteinander und werden nicht bestehen; denn der Tag ihres Unfalls wird über sie kommen, die Zeit ihrer Heimsuchung.²² Man hört sie davonschleichen wie eine Schlange; denn jene kommen mit Heereskraft und bringen Äxte über sie wie die Holzhauer.²³ Die werden hauen also in ihrem Wald, spricht der HERR, daß es nicht zu zählen ist; denn ihrer sind mehr als Heuschrecken, die niemand zählen kann.²⁴ Die Tochter Ägyptens steht mit Schanden; denn sie ist dem Volk von Mitternacht in die Hände gegeben.²⁵ Der HERR Zebaoth, der Gott Israels, spricht: Siehe, ich will heimsuchen den Amon zu No und den Pharao und Ägypten samt seinen Göttern und Königen, ja, Pharao mit allen, die sich auf ihn verlassen,²⁶ daß ich sie gebe in die Hände denen, die ihnen nach ihrem Leben stehen, und in die Hände Nebukadnezars, des Königs zu Babel, und seiner Knechte. Und darnach sollst du bewohnt werden wie vor alters, spricht der HERR.²⁷ Aber du, mein Knecht Jakob, fürchte dich nicht, und du, Israel, verzage nicht! Denn siehe, ich will dir aus fernen Landen und deinem Samen aus dem Lande seines Gefängnisses helfen, daß Jakob soll wiederkommen und in Frieden sein und die Fülle haben, und niemand soll ihn schrecken.²⁸ Darum fürchte dich nicht, du, Jakob, mein Knecht, spricht der HERR; denn ich bin bei dir. Mit allen Heiden, dahin ich dich verstoßen habe, will ich ein Ende machen; aber mit dir will ich nicht ein Ende machen, sondern ich will dich züchtigen mit Maßen, auf daß ich dich nicht ungestraft lasse.